

ROB-ORVB

2017. 09. 16–17. Gyula

Pénteken este érkezett meg a csapat a gyulai kollégiumba, ahol már mindenki nagyon buzgón készült a másnapi megmérettetésre. Szombat reggel kipihenten ébredtünk, és mentünk ki a versenyközpontba, ahol gyönyörű idő fogadott minket. Délelőtt a gyulai Várfürdő környékén és a közeli városrészben futhattunk. Különböző célokkal indultunk neki a selejtezőknek, „A” döntőbe jutni, vagy csak egy jót futni, mindenkinek más volt a motivációja. Szerencsére sokunknak sikerült teljesíteni a kitűzött célt. Nálunk, N20-ban csak 1 döntő volt, úgyhogy nekem csak az lett volna a feladatom, hogy fussak egy jót, nézzek körül. Ez a pályám elején sikerült is, szép lassan kezdtem, nem siettem, már csak azért sem, mert nagyon sok pont volt közel egymáshoz, szóval figyelni kellett. A hosszú átmenet előtt hibáztam egy kicsit, ezért utána elkezdtem nyomni és aztán valahogy vitt tovább a lendület, a pálya második fele elég gyorsra sikeredett. Lehet, hogy Áronnak tényleg igaza volt, kicsit kifutottam magam. A két futás között pihenéssel, sétálással és evéssel töltöttük az időt.

Délután, a döntő karanténjában már mindenkin láttam, hogy jobban izgul, mint délelőtt. Szerencsére idén is sok Sparis jutott „A” döntőbe, így sok időnk volt melegíteni, no meg izgulni, és végül háromkor „futók vették birtokukba” Gyula belvárosát. Mint általában minden fontosabb verseny előtt, nagyon izgultam, de próbáltam nyugodt maradni és rendesen bemelegíteni. Végül rengeteg „hajrá Eszti” után rajtoltam el. A döntőt Gyula belsőudvarokkal teli belvárosában futhattuk, szintén sok ponttal, több rövidebb átmenettel és gyönyörű időben. A rajt utáni rövidebb átmeneteket próbáltam kicsit lassabban, több odafigyeléssel futni, hogy ne hibázzak a sok belső udvarban. Ezután következett a hosszabb, útvonal választós átmenet, itt már éreztem, hogy nagyon fáradt vagyok, de tudtam, hogy tolni kell tovább. A pályám legjobb szakasza talán az átfutó pont előtti ponton kezdődött. Nagyon elfáradtam már a pálya végére fejben is és fizikailag is. Viszont hatalmas plusz erőt adott az, amikor meghallottam a sok sparist szurkolni az átfutópontnál. Láttam, hogy nincs messze a vége, és minden maradék erőmet beleadtam. Azt a 2 mp-et nektek köszönhetem!! Sajnos maradt benne pár másodperc a pályámban, hibáztam kicsit, de nagyon élveztem a futást, szerintem elég jó pálya volt.

Az elmúlt évekhez hasonlóan idén is sikeres napot zártunk (idén eddig a legsikeresebbet): 5+1 első hellyel (Bujdosó Zolti F16, Kálmán Erik F18, Zacher Marci F20, Mantuano Eszti N20, Weiler Virág N21, illetve Cser Kriszta N75) 2+2 második hellyel (Ormay Misi F18, Egei Patrik F20, illetve Gyalog Zoli F35, Egei Tomi F50), 1+1 harmadik hellyel (Bakó Áron F21, illetve Szuromi Imréné N65) és további 12 pontszerző hellyel (Klement Kelén F14, Buzás Beni F16, Egei Balázs F16, Peregi Dani F20, Gurály Attila F20, Liszka Krisztián F21, Bugár Gergő F21, Orosz Viki N14, Király Boróka N18, Néda Ági N20, Völgyesi Melody N20, Egei Petra N21). A közös vacsora után röviden átbeszéltük a másnapi váltókat és mentünk aludni, hogy kipihenjük a nap fáradalmait.

A vasárnapi sprintváltó Gyula nyugati részén került megrendezésre, eleinte gyönyörű, napsütéses időben. Nagyon szeretem ezt a versenyformát, mert izgalmas, pörgős és talán látványosabb is, mint egy erdei váltó. Először a 18-as váltók rajtoltak, majd nem sokkal utánuk a 14-esek, majd egy nagyobb szünet után a 21-es váltók és végül a szeniorok. Mindig volt kinek szurkolni, nem unatkoztunk, amikor éppen nem futottunk, nagyon jó ilyenkor látni, ahogy a sok szparis

sok sikert kíván egymásnak. Nekem ez volt az első alkalom, hogy országos bajnokságon esélyes felnőtt váltó első futójaként állhattam rajthoz, ezért némiképp izgultam előtte. Próbáltam figyelni arra, hogy ne izguljak, és hogy rendesen bemelegítsek. Végül elérkezett a nagy pillanat, mentünk törölni és odaálltunk a rajthoz. (négy 21-es váltónk volt) A tömegrajt pillanatában már nem is volt időm izgulni, sok minden történt egyszerre, és végre elrajtoltunk. A pályánk nem volt kimondottan technikás, főleg lakótelepi házak között futottunk, de majdnem minden pontra volt útvonalválasztás, általában a „jobbra” vagy a „balra” lehetőségek közül tudtunk választani. Némi nehézségeket leküzdve sikerült a váltót a mezőny elején hoznom (nem egészen ott, ahol szerettem volna, de akkor ez volt a legtöbb, amit ki tudtam hozni magamból). Áron ment ki második futóként és felhozta a váltónkat az első helyre. Krisz és Virág harmadik, illetve negyedik futóként megtartották ezt az előkelő pozíciót. Sosem fogom elfelejteni azt az érzést, amikor megláttuk Virágot a 100-as előtt, és négyen együtt futottunk a befutón. Hatalmas élmény volt!

A váltók után rajtolt el a nyílt kategória, ahol szintén rengeteg szparisnak szurkolhattunk (az első 8 helyezettől 5 szparis lett!) és ezután következett az eredményhirdetés. Egészen pontosan a himnusz előtt 2 perccel kezdett el zuhogni az eső, így kicsit izgalmasra sikerült az ott töltött utolsó 20 percünk. De természetesen ez senkit nem zavart, mind a 7 pontszerző váltónk nagyon boldog volt! (V14 6.: Orosz Viki, Klement Kelén, Fey Dávid, Musza Vali; V18-1 2.: Király Boróka, Kálmán Erik, Ormay Misi, Zacher Noémi; V18-2 8.: Kálmán Imola, Bujdosó Zoltán, Buzás Benedek, Zacher Enikő); V21-1 1.: jómagam, Bakó Áron, Liszka Krisz, Weiler Virág; V21-2 4.: Egei Petra, Egei Patrik, Zacher Marci, Néda Ági; V21-3 9.: Morandini Hanga, Bugár Gergő, Peregi Dani, Völgyesi Melody); V21-4 12.: Liszka Eszter, Morandini Viktor, Vellner Gábor, Németh Luca). Az eredményhirdetés után rengeteg élménnyel és tapasztalattal gazdagodva indultunk haza (a kemények meg Bulgáriába edzőtáborozni 😊)

Nagyon köszönöm a sok szurkolást, biztatást és szívből gratulálok MINDENKINEK!!

